

Arató Zsófia

EGY NAPLÓ MARGÓJÁRA

Ott rejtőzött el Anne Frank
a hátsó traktusba' várva,
hol tűnődésének tárgyait
egy titkos füzetbe zárta
a kedvesen, a szertelen
okos, szigorú lányka –
önmagát jól elrejtve benn,
majd hirtelen kitarva –
a szívében ő, Anne Frank
néha annyira árva,
a Fákat és a Nagy Eget
egy ujjnyi résen át látta:
s az éveket, az életet
mégis hiába várta.

Az értelem ad zálogot,
s nem jön vissza,
hogyan kiváltsa.

DIFTÉRIA

(PILLANATKÉP EGY CSEHOV-NOVELLA NYOMÁN)

Ma Kirilov doktornak meghalt
hatéves kislánya, Andrej.
A falak suttognak, kérdezzétek:
hát hiába orvos az ember?

A kiságnál térdel az anya,
az apa kábultan támolyog.

Karbol- és éterszag terjeng,
egy palackból meszes lé csorog.

A gyermek teste az ágyon hever.
Szeme a tompa messzeség
egyre sötétebb kútjába esve
veszti el saját tekintetét.

Az anya még félig öntudatlan
áll fel az ágytól és köbenéz:
eldobált tamponok, lógó paplan
riadt homálya szerteszét.

Kirilov megy, és ablakot nyit:
– odakint holdfényes este van –
s nézi, ahogy a fák felett
egy varjúcsapat épp átsuhan.